

17. I § 22 ophæves stk. 2, og i stedet ind-sættes:

„Stk. 2. Såfremt det findes rimeligt, kan der ydes garanti for driftslån uden særlig sikkerhed.

Stk. 3. Erhvervsstøtteudvalget kan med ministeren for Grønlands godkendelse i særlige tilfælde afskrive gældsbeløb eller yde ekstraordinære tilskud som led i en økonomisk sanering af en virksomhed, hvortil er ydet støtte i medfør af denne lov.“

18. Efter § 28 indsættes:

„§ 29. Forslag om revision af loven frem-

sættes for Folketinget senest i folketingsåret 1979-80.

§ 2.

Ministeren for Grønland bestemmer tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3.

Rentetilskud kan ydes til nedsættelse af renten på driftslån, der er optaget før lovens ikrafttræden.

Stk. 2. De i § 3, stk. 3 nævnte regler kan finde anvendelse på fartøjer, der er indkøbt til Grønland i 1972 og senere, såfremt der til fartøjet er ydet lån i henhold til lov nr. 48 af 20. februar 1969.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I. Baggrunden for lovforslaget.

Udviklingen inden for det grønlandske erhvervsliv har siden iværksættelsen af den gældende erhvervsstøtteordning i 1969 fået et mindre gunstigt forløb end antaget. Især har fiskerierhvervets udvikling ikke svaret til de forventninger, der ved lovens ikrafttræden blev stillet til erhvervet som Grønlands hovederhverv, hvilket hovedsageligt skyldes svigtende ressourcer, ugunstige klimaforhold samt vigende salgspriser. Konsekvensen heraf har været, at fiskerisektorens økonomi i de seneste år er undergået en betydelig forværring, idet specielt fiskeindustri anlæggene ikke har kunnet opnå rentabel drift. Kendskabet til fiskerifartøjernes økonomi er mere mangelfuldt, men det er givet, at udgifterne til olie og anskaffelsesudgifter for nye både er steget så meget i de seneste år, at en forbedring af støttemulighederne for fartøjer er påkrævet.

For fiskerifartøjers vedkommende har Grønlands landsråd og Erhvervsstøtteudvalget på denne baggrund foreslået forbedringer af de nuværende støttemuligheder. I erkendelse af, at fiskerierhvervet en lang tid fremover må anses for Grønlands naturlige hovederhverv, må erhvervets finansiering derfor sikres indtil videre, selv om en generel letelse af investeringsmulighederne på dette område synes at måtte stilles i bero, så længe fiskerisektorens fremtidige økonomiske situation i øvrigt ikke kan bedømmes med nogenlunde sikkerhed.

Også for øvrige landerhvervs vedkommende har udviklingen været utilfredsstillende, idet det har vist sig særdeles vanskeligt at få nye virksomheder

til at etablere sig, specielt inden for industrisektoren. Fåreavlerne har også haft vanskeligt ved at opnå rimelige driftsresultater, ligesom det har været svært at få tilstrækkelig tilgang til dette erhverv.

Da prognoserne for uddannelses- og beskæftigelsesproblemerne i Grønland viser, at man i 10-årsperioden frem til 1985 vil få behov for at skabe nye arbejdspladser for i alt ca. 4500 personer, vil det blive nødvendigt at skabe erhvervs muligheder for denne efter grønlandske forhold betydelige forøgelse i arbejdsstyrken. Da fiskerierhvervet ikke vil kunne opsuge denne tilvækst, må alternative beskæftigelsesmuligheder derfor overvejes.

En udvidelse af erhvervs mulighederne særligt af hensyn til den fremtidige beskæftigelsessituation blev i denne anledning drøftet på Grønlandsrådets møderække i januar 1976.

Rådets drøftelser mundede ud i et ønske om en generel revision af erhvervsstøtteleven med henblik på en større ligestilling mellem de forskellige erhverv, samt en øget konsulentbistand. Endelig pegede rådet på, at der må skabes sikring for finansiering af alternative erhverv til fiskerisektoren for at differentiere erhvervslivet i Grønland og øge beskæftigelsen.

II. Forslagets hovedindhold.

Formålet med nærværende ændringsforslag er at skabe en ramme for støtte til det private erhvervsliv i Grønland, der er tilpasset de ændrede vilkår, som er omtalt ovenfor.

I overensstemmelse hermed er hovedvægten lagt på at udvide mulighederne for erhvervsstøtte til